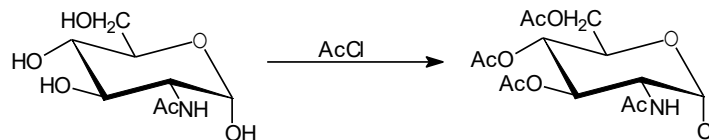

2. Synteza chlorku 2-acetamido-3,4,6-tri-*O*-acetylo-2-deoksy- α -D-glukopiranozylu

W kolbie okrągłodennej o pojemności 100 ml umieszcza się 3 g 2-acetamido-2-deoksy- α -D-glukopiranozy i dodaje się 6 ml chlorku acetylu. Całość miesza się przy użyciu mieszadła magnetycznego pod chłodnicą zwrotną. Początkowo reakcja przebiega gwałtownie a roztwór przybiera żółtą barwę. Postęp reakcji kontroluje się metodą chromatografii cienkowarstwowej stosując układ rozwijający: chloroform-metanol (1:3). Reakcję prowadzi się 72 godziny. Po dobie należy sprawdzić czy mamy ciecz, jeżeli nie należy dodać niewielkie ilości chlorku acetylu. Następnie pod chłodnicą zwrotną dodaje się 30 ml chlorku metylenu i otrzymany roztwór, energicznie mieszając, wylewa się do wody z lodem. Mieszaninę przenosi się do rozdzielacza a następnie przemywa nasyconym roztworem wodorowęglanu sodu. Warstwę organiczną suszy się bezwodnym siarczanem magnezu (silnie wstrząsając około 10 minut). Po odsączeniu roztworu znad środka suszącego roztwór zagęszcza się pod zmniejszonym ciśnieniem do gęstego oleju. Aby wymusić krystalizację, do otrzymanego oleju dodaje się kilka mililitrów eteru etylowego. W wyniku krystalizacji otrzymuje się 1,5 g chlorku 2-acetamido-3,4,6-tri-*O*-acetylo-2-deoksy- α -D-glukopiranozylu o temperaturze topnienia 122-124°C.

Uwaga! Otrzymany chlorek przechowuje się nad chlorkiem wapnia w zamrażalce.

Nie należy dotykać chlorku łyżką stomatologiczną.